

1. SCÈNE 1

- S En dit, Dolf, is dan de materie-transmitter. Hiermee kunnen we voorwerpen naar het verleden verplaatsen.
- R Wat is dat? (*wijst naar middelste cabine*)
- K Dat is de ruimte waarin we de voorwerpen plaatsen die weggeflitst worden.
- R En komen ze daarin terug?
- K Als we geluk hebben wel.
- S Kijk, stel dat we een dier wegflisten, dan moeten we minstens drie uur wachten voor we het terug kunnen halen. De transmitter gebruikt veel energie en moet eerst weer afkoelen.
- K Al die tijd staat de kooi met het dier erin op dezelfde plaats in het verleden. Dat moet ook, want precies op die plek zijn de coördinaten van de machine ingesteld. Als de kooi verplaatst wordt, kunnen we hem niet terugbrengen. Het proefdier zijn we dan kwijt.
- R Waarom experimenteert u alleen met proefdieren, dr. Simiak? Die kunnen niet vertellen wat ze in het verleden gezien hebben.
- S De transmitter is nog in een beginstadium, Dolf. We kunnen geen voorwerpen zwaarder dan 60 kilo verplaatsen. Bovendien is het risico bijzonder groot. Stel je voor, een mens die verkeerd terecht zou komen, in een moeras bij voorbeeld, die zou reddeloos verloren zijn.
- K Bovendien zou de transmitter voor vele weken buiten werking zijn.
- R Is de machine nu in orde?
- S Ja, na nieuwjaar hopen we de eerste proeven te doen met speciaal getrainde apen.
- R Ik zou wel durven. Ik weeg nog geen 60 kilo...
- S Dolf, je bent gek!
- R Ik heb ogen en een mond. Ik kan rondkijken en later vertellen wat ik gezien heb!
- K Onzin, grote onzin...

- S Veel te riskant...
- R Ik zou een volmaakt proefkonijn zijn. Desnoods neem ik een wapen mee. O, ik snap wel dat er gevaar aan verbonden is, maar ik kan me goed redden in moeilijke situaties. En het is toch maar voor een paar uur, net genoeg om... Weet u, ik heb thuis een boek liggen over een riddertoemooi in Montgivray, in Midden-Frankrijk, dat werd gehouden de 14de juni 1212. Als u mij eens daarheen flitste. Ik zou dat heel graag zien. Als ik terug ben, vertel ik u alles. En u zou meteen weten of de materie-transmitter werkt. Wat kunnen proefdieren u vertellen? Nietsf Ik kan u het wetenschappelijke bewijs geven... en ik ben niet bang!
- K Dolf, je schijnt niet te beseffen dat, als we op je voorstel ingaan - wat we natuurlijk niet doen-, maar één keer kunnen proberen je terug te halen. Lukt het niet, sta je niet op de juiste plek, dan zou je voor de rest van je leven in de middeleeuwen moeten ronddwalen.
- R Ik zal er zijn, precies op tijd.
- S Ach jongen, hou toch op. het is veel te gevaarlijk. Er is nog nooit een mens naar het verleden gegaan.
- R Eén mens moet de eerste zijn! Laat me gaan. We kunnen op de minuut afspreken wanneer ik terug moet zijn.
- pauze- Dr. Kneveltoer rent naar de machine en stelt de gegevens in. Dr. Simiak haalt twee vetkrijtjes en een broodmes. Dolf stopt het tussen zijn broeksriem.*
- K 14 juni 1212... even een kaart pakken om te zien waar dat precies ligt...^K
- S O.K. Dolf, vier hele uren van nu. Je wordt weggeflitst om één uur. Om precies vijf uur, op de seconde af, zullen we je terugbrengen. Begrepen?
- R Ik zal er zijn.
- K Hier. Met deze krijtjes kun je de plek waar je terecht gekomen bent, markeren. Wil je het echt? We kunnen je maar één keer...
- R Ik weet het.
- S Kom er toch uit. Dit is waanzin.
- R U wilt niets liever dan dat ik ga...
- S Goed dan, zet je voeten precies op de vierkante plaat. Sluit je ogen en beweeg je

niet. Het duurt een paar minuten voor...

R Niet praten, doen!